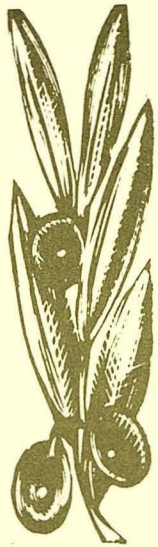

GOIGS A LA MARE DE DÉU DE VALLDEFLORS

**Puix sou Reina poderosa
i consol de pecadors:
mireu-nos sempre amorosa,
oh Verge de Valldeflors!**

Com rosa del cel baixada,
que cada dia ens somriu,
Mare nostra Immaculada,
dins nostre temple floriu;
qui sa flaire ha respirada
ha sentit del cel olors.

Mireu-nos...

Per donar devot exemple
els bons comtes de Pallars
aixecaren aqueix temple
com guarda de nostres llars;
en ell el poble us contempla
com en un bell tron d'amors.

Mireu-nos...

Amb aquest dolç nom, Senyor
de Maria de Pallars,
l'oreu sempre i en bona hora
venerada en nostres llars;
qui de Vós no s'enamora
no és bon fill dels genitors.

Mireu-nos...

Per les terres més llunyanes
el nom vostre es va escampar
com el so de les campanes
que en Vós sempre ens fan pen
oh!, com branden ben ufanes
per cridar els devots a Vós.

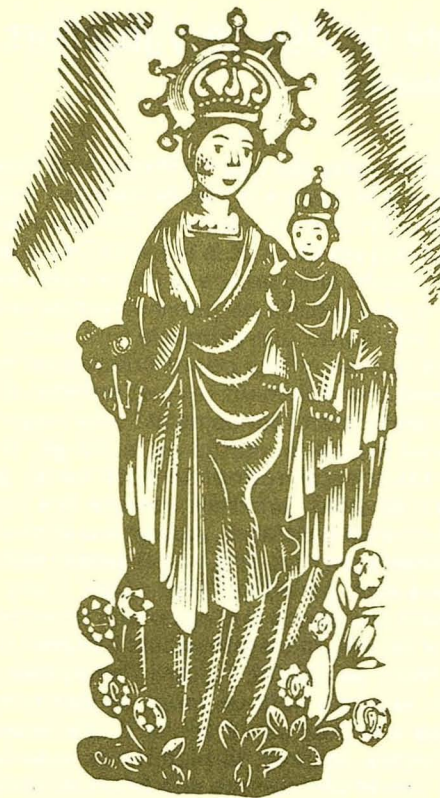
Mireu-nos...

El Noguera Pallaresa
en veure vostra ciutat
murmurant sembla que resa
com devot enamorat
i llicsant, les terres besa,
santificades per Vós.

Mireu-nos...

Venint els alarbs un dia
per cerclar nostra ciutat,
on vostre temple tenia
devota celebritat,
la Imatge el poble escondia
d'aquells bàrbars invasors.

Mireu-nos...

ES VENERA
A L'ANTIGA COL·LEGIATA,
AVUI BASÍLICA,
PARROQUIAL DE
LA CIUTAT DE TREMP,
BISBAT D'URGELL

El llarg temps de vostra absència
essent Vós nostre tresor,
fou per Tremp de condolència,
fou per Tremp de gran tristor;
fins que un jorn vostra presència
alegra de nou els cors.

Mireu-nos...

Fou trobada vostra Imatge
en terra sota un roser,
el qual, fent-vos homenatge
a l'hivern florir volgué.
Com triàreu bell estatge
sent lliu entre espines Vós!

Mireu-nos...

El dolç nom que teniu ara
de Valldeflors escaient
de troballa tan preclara
a tothora ens farà esment;
nom de mel que els cors amara
de puríssimes dolçors.

Mireu-nos...

En eixa Imatge mostràreu
un prodigi singular
quan del foc la preservàreu
en cremar-se el vostre altar;
sols en son rostre deixàreu
uns signes d'aquells ardors.

Mireu-nos...

Una nova maltempsada
us allunyà de l'altar,
fidel a la terra amada
hi vàreu voler tornar;
Tremp, la vostra enamorada,
us renova els seus fervors.

Mireu-nos...

De vostres bondats la fama
s'escampa pertot arreu;
al qui vostre auxili clama
grans mercès li dispenseu;
per ço tothom us aclama
font d'abundosos favors.

Mireu-nos...

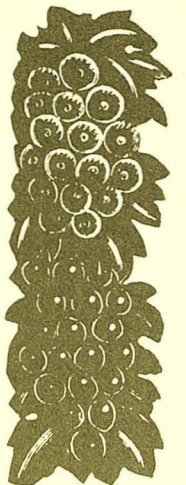
**Ja que Tremp sempre joiosa
us ofrena els seus amors:
mireu-nos sempre amorosa,
oh Verge de Valldeflors!**

P R E G U E M

Concediu-nos a nosaltres, els vostres servents, Senyor, que fruïm sempre de salut en l'ànima i en el cos i, per intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, siguem alliberats de la tristesa present i puguem fruit de l'eterna alegria. Per Crist, Senyor nostre. - R - Amén.

Pregueu per nosaltres,
Mare Santa de Déu
Perquè siguem dignes
de les promeses
del Crist

La Mare de Déu de Valldeflors

(Síntesi històrica)

La tradició ens diu que un hivern van florir uns esbarzers que hi havia a la vall de darrera l'església. Interpretat el fet com un missatge diví cercaren i trobaren la imatge primitiva de la Mare de Déu que, com ja s'ha dit, molts anys enrera hi havia estat amagada. Entre la gent senzilla del poble aquestes circumstàncies li van donar una primàcia i un nom.

Sense que se n'hagi pogut comprovar la data exacta, però probablement tot just encetat el segle XV, un incendi destruï per complet l'altar major i amb ell es cremà també la imatge de la Verge, la qual, des que havia estat retrobada sota terra, gaudia d'una gran devoció i era molt visitada fins i tot per gent de llunyanes contrades. Aquest fou el motiu que fos substituïda per l'esvelta, majestuosa i bella talla que, encara avui, presideix l'altar major. L'any 1936 precisament poc abans que escamots forasters profanessin el temple, mans conscients baixaren la imatge de la Mare de Déu de l'altar i l'amagaren en un racó de la sagristia sota un munt de desferres, acció gràcies a la qual es va salvar d'una destrucció segura. Segles després, la història es repetia.

I així començà l'odissea que havia de durar tres anys. Passada la primera foguerada, avisat el servei de recuperació artística de la Generalitat, aquest es prestà a fer-se'n càrrec, amb tota mena de garanties al moment que semblés més oportú. Així el dia primer de juliol de 1937 fou recollida per personal especialitzat, per tal de traslladar-la a la Cova de Sant Ignasi de Manresa, convertida circumstancialment en museu d'art religiós.

La seva condició artística li valgué un lloc preminent a la sala gòtica de l'esmentat museu. I encara una altra cosa, la gràcia i l'esveltesa de la seva talla féu que hi fos designada amb un nom que proclamava el seu alt rang; la Pubilla. Allí romangué fins que el dia 13 de maig de 1938 fou embalatjada i enviada a Barcelona per incloure-la al tresor artístic nacional que aquells dies es pretenia portar a l'estranger. Les circumstàncies bèl·liques es precipitaren i la remesa en què anava inclosa no arribà a passar la frontera i es quedà, possiblement, a Darnius.

Acabada la guerra va anar a parar a Barcelona, al centre de classificació artística que s'instal·là al Palau Nacional de Montjuïc. Les seves especials característiques feren que fos de fàcil localitzar i una vegada recuperada i sotmesa a una adequada restauració, va ser retornada a Tremp a la darrera de l'agost de 1939. El dia vuit de setembre, dia de la seva festivitat, fou solemnement entronitzada a la seva pròpia basílica, en un altar provisional fet de la joia de tot el poble. L'any 1954 fou inaugurat l'actual retaule que li serveix de bell marc.